

[Thestrup.]

mange af disse der skal have fuld, delvis eller mindste pension? Disse udgifter er jo blevet meget afgørende i budgettet. Mit parti og jeg har været med til at gennemføre de nugældende ordninger for invalide- og folkepensionen, så vi hverken vil eller kan kritisere, at de er gennemført. Men vi må følge dem, og vi må have klarhed over udviklingen af dem.

Det næste spørgsmål, jeg vil stille, er spørgsmålet om forholdet mellem budgettet og nationalproduktet. Herom indeholder Finanstidende for den 7. december en særdeles interessant artikel betitlet „ $\frac{1}{2}$ milliard for lidt, $\frac{1}{2}$ milliard for meget“. Jeg beder om tilladelse til at citere af Finanstidende pag. 254, sp. 2 i midten-pag. 255, sp. 2 forinden. Der står følgende:

„I det hele taget afspejler såvel det foreliggende budgetforslag som de to foregående års budgetter en påfaldende uoverensstemmelse med den efterhånden grundfæstede læresætning, at staten bør variere sin aktivitet omvendt med aktivitetsforskydningerne i den private sektor af samfundøkonomien. I alle årene fra 1955-56 til 1960-61 udgjorde statens forbrugs- og anlægsudgifter en næsten uændret andel (11-11 $\frac{1}{2}$ pct.) af den samlede nationalindkomst. Men i de to efterfølgende udprægede højkonjunkturår er andelen steget til ca. 12,3 pct., og følges det fremsatte forslag for det kommende finansår, vil der da ske en yderligere forøgelse til omkring 13,2 pct.

Dermed vil selve den relative andel, som statens forbrugs- og anlægsudgifter udgør af nationalindkomsten, være forøget med en femtedel siden 1955-56. Den absolutte stigning er naturligvis endnu langt større, selv om man ser bort fra de i periodens løb stedfundne prisforhøjelser, idet det reelle nationalprodukt, som er nationalindkomstens modstykke, er steget meget stærkt under højkonjunktoren.

Direkte fremgår udviklingen af følgende

oversigt, hvor statens forbrugs- og anlægsudgifter er udregnet i faste (1955-)priser pr. indbygger i hvert af årene siden 1955-56 inkl.

	1955-kr. pr. indbygger	Forholdst tal
1955-56.....	600	100
1956-57.....	630	105
1957-58.....	650	108
1958-59.....	680	113
1959-60.....	720	120
1960-61.....	760	127
1961-62.....	860	143
1962-63 (budget).	880	147
1963-64 (budget).	950	158

Fra 1955-56 til 1963-64 kan nationalindkomsten i faste priser pr. indbygger regnes at være steget med knap 33 pct., hvis man forudsætter den fulde beskæftigelse opretholdt i det kommende år. I denne stigning har staten altså gjort et meget væsentligt indhug ved i samme periode at forøge sine forbrugs- og anlægsudgifter, ligeledes regnet i faste priser pr. indbygger, med ikke mindre end ca. 58 pct.“

Jeg vil anmode den højtærede finansminister om en udtalelse om dette. Et det rigtigt, hvad Finanstidende her skriver? Og i bekræftende fald: hvad mener den højtærede finansminister da derom? Bliver konklusionen ikke i alle tilfælde, at vi er ved at gribe så hårdt ind i erhvervslivets ressourcer, at vi skal til at være forsigtige? Vi skulle jo nødtigt slagte hønen, der lægger guldgæg.

Det tredje problem, jeg vil beskæftige mig med, er, om der ved en sådan flygtig gennemgang, som jeg har kunnet foretage af budgettet, er dukket ting frem, som direkte strider mod den sparelinje, som den høje regering siger er det bærende i dette forslag.

Jeg nævner ikke her de områder, hvor mit parti er gået imod udgiftslove, eller de områder, hvor mit parti sammen med venstre i VK-programmet foreslog besparelser. Dels kommer vi til dem under finansud-